

Ochrana před ionizujícím zářením je v ČR od r. 1997 upravena tzv. atomovým zákonem, který je spolu s dalšími předpisy a mezinárodními smlouvami hlavním pramenem atomového práva. Atomové právo je v rámci práva životního prostředí poměrně svébytnou a kompaktní oblastí s vlastním samostatným vývojem. Specifikem jsou okolnosti jeho vzniku, jeho primárně protivojenské zaměření a především hlavní předmět jeho úpravy – využívání jaderné energie. Postupně byl tento úzký záběr atomového práva rozšiřován a modifikován směrem k obecné radiační bezpečnosti a prevenci poškozování životního prostředí, takže po vzniku moderního práva životního prostředí se mohlo atomové právo stát jeho součástí.

Předmětem úpravy atomového práva je mírové využívání jaderné energie a ochrana před ionizujícím zářením. Atomové právo upravuje jak způsob využívání ionizujícího záření, tak i ochranu osob a životního prostředí před jeho nežádoucími účinky. Ta spočívá v preventivních a monitorovacích opatřeních i v řízení činností při radiačních nehodách. Samostatnou součástí je pak stanovení podmínek pro zacházení s radioaktivními odpady a pro likvidaci zdrojů ionizujícího záření. Atomové právo též reguluje výkon státní správy a dozoru a v rámci zvláštní odpovědnosti za škody stanoví podmínky a rozsah občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody.